

Mening vilde være aldeles taabeligt at yde Toldbeskyttelse her i Landet.

Men List siger videre: En Nation, hvis Territorium ikke har noget større Omfang, kan ikke med Udbytte, i alt Fald ikke med fuldt Udbytte, bringe Beskyttelsessystemet i Anvendelse. Der er en af de grundlæggende Tanker, som jeg tror, vi skulle tage under Overvejelse. Selv om Beskyttelsen maaske er teoretisk forsvarlig i de store Stater som Tyskland, Frankrig og Nord-Amerika — om dens praktiske Resultater tror jeg ikke, det er værd at tale alt for meget —, siger altsaa selve Beskyttelsens videnskabelige Begrunder, Friederich List, at Nationer, hvis Territorium ikke har noget større Omfang, kunne ikke med Udbytte bringe Beskyttelsessystemet i Anvendelse. Men vi kunne vist være enige om, at vor Nations Territorium ikke har noget større Omfang.

Saa siger List videre, at en alt for stor Indførselstold, der udelukker Udlændets Konkurrence, er skadelig. Der er ogsaa noget for os at tænke paa. Vi have Toldsatser, der i Virkeligheden ere det samme som Indførselsforbud. Nej, Formaalet, siger List, bør være at holde Beskyttelsen paa et saadant Punkt, at den ikke helt udelukker fremmede Varer og derved udelukker den Spore, der ligger i Konkurrencen. Beskyttelsen skal derimod sikre Indlandets Industri mod at bukke under i Konkurrencen. Det er nu hans Teori.

Jeg tror ikke, det var til nogen Skade, at vi sammen med Tilhængerne af Beskyttelsesteorien her til Lands toge den Side af Sagen lidt under Overvejelse. Saa snart den udenlandske Konkurrence synes at ville erobre den største Del af det indenlandske Marked, maa Toldsatserne forhøjes. Det ene er en Følge af det andet. Men naar man har naaet til dette Normalpunkt, maa man stadig stræbe efter langsomt at gaa nedefter igen. Der kommer imidlertid et Forhold her i Landet, som vi ikke fuldstændig ere Herrer over. Dersom vore politiske Forhold, vore Forfatningsforhold, vare lidt anderledes, var det maaske lettere for os at følge den Anvisning, der er given, at tage under Overvejelse hvert Aar eller hvert andet Aar, hvorvidt det er nødvendigt at yde en Industrigren en højere Beskyttelse, eller hvorvidt den kunde gaa noget ned eller omsider helt bortfalde. Under vore nuværende Forfatningsforhold have vi ikke nogen Tryghed i den Henseende, fordi intet kan blive Lov uden at være vedtaget

af begge Rigsdagens Ting, og vi ikke her i Folketinget have Sikkerhed for, at det, som vi anse for det rette og gennemføre her, ogsaa vil blive gennemført oppe i det andet Ting. I det Tilfælde, vi havde haft Etkammersystem, eller mere Sikkerhed for, at velbegrundede Forslag fra vor Side med Hensyn til Toldsatsernes Forhøjelse eller Formindskelse vilde blive til Lov, kunde vi med større Tryghed gaa med til Opretholdelsen af en større Beskyttelse, end vi ellers vilde kunne gaa med til.

Nu er der fra forskellige Sider Tale om og rejses Krav om Beskyttelsens gradvise Nedsættelse. Det er ogsaa det, jeg har talt om her hele Tiden, og som jeg mener, vi bør søge at opnaa, ikke for at skade de paagældende Erhverv, men snarere for at styrke dem. Men den mest korrekte Maade for denne gradvise Nedsættelse er dog den, at Rigsdagen til enhver Tid tager Beslutning om, hvor meget der skal nedsættes, enten hvert Aar; hvert 2det Aar eller hvert 5te Aar. Men da vi ikke have denne Tryghedsfølelse af, at vi ville kunne gennemføre, hvad vi anse for at være det rette til enhver Tid, rejses naturligt Kravet om, at nu skulle vi skrive i denne Toldlov, at nu nedsætte vi f. Eks. en Beskyttelsessats med 20 pCt., og naar der er gaaet 5 Aar, nedsætte vi den atter med 20 pCt. og saa fremdeles. Men det er selvfølgelig ikke logisk, da vi intet som helst vide om, hvilke Vilkaar vedkommende Industrigren kommer til at leve under, naar de 5 Aar ere gaaede. Vi vide den Dag i Dag grumme lidt om, hvorledes vi egentlig ere stødte i det med Hensyn til Reguleringen af Beskyttelsestoldsatserne. Hvor meget vide vi egentlig om, hvorledes Beskyttelsen udnyttes, og hvorledes Produktionen virker rundt om, inden for Landets Industrigrene? Der ligger vor store Skade: Vi vide for lidt, og kunde vi ved Gennemførelsen af dette Lovforslag naa til at faa større Sikkerhed for at faa et Materiale tilvejebragt, som kunde forelægges Rigsdagen til Undersøgelse saa ofte som muligt, var det efter min Mening et stort Fremskridt.

Nu siges der fra Industriens Side, har jeg hørt, at den Usikkerhed, at man ikke nogen Sinde kan regne med, hvor stor Toldbeskyttelsen skal være, saa længe Toldreformen staar for Døren, gør det vedkommende Erhverv usikkert. Det kan være meget sandt, set fra Fabrikanternes Side; men dersom Fabrikanterne paa deres Side havde Tryghed for, at Lovgivningsmagten altid var saaledes sindet overfor Landets